Lietas Nr. A420139625
A42-01396-25/46
ECLI:LV:ADRJVTN:2025:0703.A420139625.3.S

Administratīvā rajona tiesa

Valmieras tiesu nams

S P R I E D U M S

Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2025. gada 3. jūlijā

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese Solveiga Pone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru /Persona A/ tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā, izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldē 2024. gada 9. augustā saņemts Indijas Republikas (turpmāk – Indija) pilsoņa /Persona A/ iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā (turpmāk – Latvija). Iesniegumā pieteicējs norāda, ka pieprasa patvērumu, jo Indijā viņa dzīvību apdraud tēva brālis zemes īpašuma dēļ.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Patvēruma lietu nodaļas 2025. gada 26. februāra lēmumu Nr. 166/PLN/2025 ,,Par atteikumu piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu" (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijā. Lēmumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Pieteicējs nav sniedzis informāciju, ka viņš Indijā būtu saskāries ar vajāšanu, kas saistīta ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību noteiktai sociālajai grupai vai politiskajiem uzskatiem. Pieteicēja sniegtā informācija norāda, ka patiesais patvēruma pieprasīšanas motīvs ir ģimenes strīds zemes īpašuma dēļ un ekonomiska rakstura problēmas. Līdz ar to nav pamata vērtēt pieteicēja iesniegumā minēto apstākļu atbilstību Patvēruma likumā noteiktajiem bēgļa statusa piešķiršanas nosacījumiem.

[2.2] Pieteicējs par konfliktu ar radiniekiem saistībā ar zemes īpašumu ir sniedzis tikai vispārēja rakstura informāciju, nenorādot uz apdraudējumu vai kādām problēmām, kas saistītas ar zemes strīdu kopš 2019. gada. Arī apstāklis, ka pieteicējs pēc tam, kad divas reizes ir izceļojis no Indijas uz Kataru un Kuveitu, ir atgriezies Deli, norāda, ka viņam nepastāv pietiekoši nopietns apdraudējums Indijā, lai viņš tur nevarētu atgriezties.

[2.3] Lietā nav informācijas, ka pieteicējs Indijā būtu saskāries ar spīdzināšanu, necilvēcīgu vai pazemojošu attieksmi pret viņu vai viņa necilvēcīgu vai pazemojošu sodīšanu. Ņemot vērā pieteicēja norādīto, ka viņa dzīvesvieta līdz izceļošanai no Indijas bija Deli pilsēta, informācija par drošības situāciju šajā Indijas reģionā

neliecina par to, ka tur šobrīd notiek starptautiski vai plaša mēroga iekšēji bruņoti konflikti, kas radītu smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ.

[2.4] Apstāklis, ka pieteicējs atstājis valsti, rīkojoties plānveidīgi un organizēti, liecina, ka viņu atstāt Indiju mudinājušas nevis bailes par savu drošību, bet gan citi apsvērumi.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicējs vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, norādot turpmāk minētos argumentus.

[3.1] Pieteicējam Indijā ir strīds par zemi ar radinieku, kuram ir sakari valsts iestādēs un iespēja maksāt kukuļus. Minētā strīda dēļ ir nogalināts pieteicēja tēvs. Minētais liecina par pastāvošu apdraudējumu (spīdzināšanu vai arī saskaršanos ar necilvēcīgu, pazemojošu attieksmi) pret pieteicēju Indijā, kas ir pamats alternatīvā statusa piešķiršanai.

[3.2] Apstāklis, ka daļa no pieteicēja ģimenes locekļiem nav izceļojusi, neapliecina, ka tādēļ nepastāv apdraudējums. Indijas sabiedrības modelī galvenā loma ir vīriešu kārtas pārstāvim. Līdz ar to sievietēm, kuras no pieteicēja ģimenes ir palikušas Indijā, ir krietni mazāks risks tikt pakļautām izrēķināšanās draudiem, jo pastāv uzskats, ka sievietes nevar pieņemt ģimenei būtiskus lēmumus.

[3.3] Pieteicējs ekonomisko izceļošanas aspektu ir sasaistījis ar pastāvošo konfliktu un oponentu spējām maksāt kukuļus, lai pieteicējs nevarētu sev panākt labvēlīgus lēmumus un tēva nāves izmeklēšanu.

[3.4] Atbilstoši Patvēruma likuma 37. pantā noteiktajam uz bēgļa statusu var pretendēt persona, kuru vajā tās piederības noteiktai sociālai grupai dēļ. Pieteicējs ir vienkāršs zemnieks, kuru vajā radinieks, neatdodot zemi. Ja pieteicējs ar radinieku būtu no viena sabiedrības slāņa, šāds strīds nebūtu izcēlies un zeme būtu godīgi sadalīta.

[4] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu tiesai lūdz pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem un turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[4.1] Pieteikumā pieteicējs norāda uz sadzīviska rakstura konfliktiem ar radiniekiem un lietas apstākļiem, kuri nav uzskatāmi par smaga kaitējuma draudiem Patvēruma likuma izpratnē un nevar būt par pamatu starptautiskās aizsardzības piešķiršanai.

[4.2] Pieteicējs ir lūdzis patvērumu Latvijā 2024. gada 9. augustā, t.i., tikai pēc tam, kad 2024. gada 31. jūlijā tika aizturēts.

[4.3] 2024. gada 31. jūlijā aizturēšanas laikā pieteicējs paskaidrojis, ka viņa ceļošanas galamērķis ir Vācijas Federatīvā Republika, savukārt 2024. gada 9. augustā sākotnējā intervijā kā galamērķis norādīta Francijas Republika (turpmāk – Francija), bet personiskās intervijas laikā pieteicējs informējis, ka, atrodoties Krievijas Federācijā (turpmāk – Krievija), uzzinājis par to, ka Latvijā var pieprasīt patvērumu.

[4.4] Pieteicēja patvēruma procedūras laikā sniegtā informācija par saviem radiniekiem un reliģiju ir pretrunīga, proti, sākotnējā intervijā pieteicējs ir norādījis, ka viņš ir jūdaists un viņam ir divi brāļi un māsa, bet personiskās intervijas laikā pieteicējs norādījis, ka esot sikhs un viņam ir četri brāļi. Līdz ar to pieteicēja sniegtā informācija patvēruma procedūras laikā ir vērtējama kritiski.

[4.5] 2024. gada 27. novembrī pieteicējs bez iepriekšēja brīdinājuma atstājis Patvēruma meklētāju izmitināšanas centru /Nosaukums A/, savukārt, 2024. gada 3. decembrī tika atpakaļuzņemts no Lietuvas Republikas (turpmāk – Lietuva). Ievērojot minēto, pieteicējam nav patiesas intereses par starptautiskās aizsardzības saņemšanu un viņš ļaunprātīgi izmanto patvēruma procedūru.

Motīvu daļa

[5] Lietā strīds ir par to, vai ir pamats pieteicējam piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu.

[6] Patvēruma likuma 37. panta pirmajā daļā noteikts, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas

sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību.

Par vajāšanu minētās tiesību normas izpratnē saskaņā ar Patvēruma likuma 38. panta pirmo daļu atzīstamas: 1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu; 2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Šādas darbības saskaņā ar Patvēruma likuma 38. panta otro daļu var būt: 1) fiziska vai garīga vardarbība, ieskaitot seksuālu vardarbību; 2) tiesiski un administratīvi pasākumi vai arī policijas vai tiesu iestāžu pasākumi, kas paši par sevi ir diskriminējoši vai tiek īstenoti diskriminējošā veidā; 3) nesamērīga vai diskriminējoša apsūdzība vai nesamērīgs vai diskriminējošs sods; 4) juridiskas pārsūdzības atteikums, kura rezultātā tiek piespriests nesamērīgs vai diskriminējošs sods; 5) apsūdzība vai sods par atteikšanos pildīt militāro dienestu konflikta laikā, ja militārā dienesta pildīšana ietvertu noziegumu vai tādas darbības, uz kurām attiecas šā likuma 45. panta pirmās daļas 3., 4. un 5. punkts; 6) darbības, kas īpaši vērstas pret dzimumu vai pret nepilngadīgām personām.

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka tā baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība (*(UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Geneva, 2019, paragraphs 38, 42.* Pieejams: */Tīmekļvietne A/).*

[7] No lietas materiāliem par pieteicēju, viņa ieceļošanu un patvēruma pieprasīšanas motīviem konstatējami šādi apstākļi.

[7.1] No Valsts robežsardzes amatpersonas 2024. gada 21. augusta uzziņas konstatējams, ka 2024. gada 31. jūlijā Valsts robežsardzes amatpersonas /adrese A/, aizturējušas pieteicēju, kurš nosauca sevi par Indijas pilsoni */Persona A/*, dzimušu /dzimšanas datums/ bez derīga ceļošanas dokumenta, derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas.

2024. gada 31. jūlijā pieteicējs ievietots Aizturēto ārzemnieku izmitināšanas centrā /Nosaukums B/.

2024. gada 9. augustā Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldē reģistrēts pieteicēja iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā. Patvēruma pieprasīšanas motīvs – mītnes valstī pieteicēja dzīvība ir apdraudēta no tēva brāļa puses zemes īpašuma dēļ.

[7.2] 2024. gada 13. augustā veiktas pārrunas un sākotnējā intervija ar pieteicēju, kas atspoguļotas 2024. gada 13. augusta Patvēruma meklētāja pārrunu un sākotnējās intervijas anketā (turpmāk – sākotnējā intervija).

Par patvēruma motīviem pieteicējs paskaidrojis, ka patvērumu pieprasa, jo mītnes valstī pieteicēja radinieki viņu vajājot.

Pieteicēja pastāvīgā dzīvesvieta izcelsmes valstī ir */Nosaukums C/* pilsēta Indijā, nesniedzot pilnīgu informāciju par dzīvesvietu mītnes zemē. Izcelsmes valstī pieteicējs ieguvis pamatizglītību, nav bijis nodarbināts. Pieteicējs intervijā norādījis, ka mītnes valstī nav pakļauts karaklausībai, nav politiski aktīvs un nav sodīts vai aizdomās turamais par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Pieteicēja ģimenes locekļi – sieva, vecāki, divi brāļi un māsa dzīvojot Indijā. Pieteicējs norādījis, ka pirms šis izceļošanas pēdējos piecos gados pieteicējs no mītnes valsts nav izceļojis.

Par ceļošanu no mītnes valsts līdz Latvijai pieteicējs paskaidrojis, ka 2024. gada 9. aprīlī pieteicējs ar mašīnu legāli izceļojis no Deli Indijā uz Maskavu Krievijā. Maksa par pārvadājumu bijusi 6000 ASV dolāru. Pieteicējs Latvijā ieceļojis 2024. gada 12. jūnijā, no Baltkrievijas Republikas (turpmāk – Baltkrievija) pa mežu šķērsojot robežu. Kā ceļošanas galamērķi pieteicējs norādījis Franciju.

Pieteicējs intervijā norādījis, ka citās valstīs patvēruma iesniegumu nav iesniedzis, nav pieprasījis patvērumu.

[7.3] 2024. gada 23. septembra intervijā ar Pārvaldes amatpersonu, kas fiksēta 2024. gada 23. septembra Ziņojumā par personisko interviju ar patvēruma meklētāju (turpmāk – personiskā intervija), pieteicējs kā patvēruma

pieprasīšanas iemeslu ir norādījis, ka viņam esot problēmas ar zemes īpašumu. Pieteicējam esot konflikts ar tēvočiem. Konflikts sācies 2017. gadā, pieteicēja ģimenei esot septiņas kilas liels zemes īpašums. Viņi esot četri brāļi, šajā īpašumā dzīvojot viens no viņiem, pārējie dzīvojot Dubaijā, Katarā, arī pieteicējs pats tur esot bijis. /miršanas datums/ nomiris pieteicēja tēvs, no šī brīža konflikts pastiprinājies, pieteicējs devies dzīvot uz Deli.

Atbildot uz jautājumu par to, kā izpaudies šis strīds par zemi, pieteicējs paskaidrojis, ka uz šīs zemes strādājuši visi kopā. Tad vectēvs pārrakstījis zemi uz tēva māsas vārda, tad iesnieguši prasību tiesā, lai varētu iegūt daļu no īpašuma. Šobrīd zeme piederot tēva brālim, tēva māsa atbalstījusi tēvoci. Pieteicēja ģimene iesniegusi iesniegumu policijā, ka viņiem ir tiesības uz šo īpašumu, taču policija nav uzklausījusi, jo tēvocis strādājot par šoferi pie deputāta.

Tēvoča dēli un viņa draugi ik pa laikam uzbrukuši pieteicējam, vienu reizi ievainojuši pieteicēja galvu. Viņi nogalinājuši pieteicēja tēvu, un pieteicēja māte bijusi nobijusies, ka nevarot droši dzīvot tajā ciemā.

Atbildot uz jautājumu, kā nomira tēvs, pieteicējs paskaidrojis, ka tēvs aizgājis pie sava brāļa runāt par šo zemi, tad tēva brāļa dēls kļuvis dusmīgs, iesitis tēvam ar nūju un ar virvi pakāris pie ventilatora. Visi ciema iedzīvotāji zinājuši par šo notikumu, veduši tēvu uz slimnīcu, bet viņš nomiris, viņš esot bijis dzīvs, kas ieradušies pie viņa. Policija slepkavību neesot izmeklējusi, jo onkulis esot labās attiecībās ar deputātiem, viņš esot deputāta šoferis. Gan pieteicējam, gan brāļiem turpinājuši uzbrukt un māte ieteikusi doties prom, 2019. gadā pieteicējs pametis ciemu, kur pēc tam vairs nav atgriezies. Pieteicēja ģimene dzīvojusi */Nosaukums D/* ciematā */Nosaukums E/* novadā, pēc tam pieteicējs pārcēlies uz Deli, bet 2019. gadā sācis dzīvot Kuveitā, kur nodzīvojis divus gadus, un tad atgriezies Indijā. Kuveitā pieteicējs neesot pieprasījis patvērumu, viņam esot bijusi vīza uz diviem gadiem. Pēc atgriešanās Indijā pieteicējs trīs mēnešus palicis Deli un tad 2022. gadā aizceļojis uz Kataru. Pieteicējs gadu bijis Katarā, kur strādājis. Viņam bijusi vīza uz gadu, patvērumu tur neesot bijis iespējams pieprasīt.

Indijā pieteicējs deviņus mēnešus strādājis fabrikā. 2024. gada martā pieteicējs beidzis strādāt, noformējis vīzu uz Krieviju. Krievijā pieteicējs neesot varējis lūgt patvērumu, tādēļ nonācis Latvijā. Par izceļošanas iemeslu no Indijas pieteicējs paskaidrojis, ka bija dzirdējis, ka Krievijā varot lūgt patvērumu, bet, kad tur nonācis, sapratis, ka patvērumu tur nevar lūgt, un izceļojis uz Eiropu.

Dzīvojot Deli, pieteicējam neesot bijušas nekādas problēmas, bet pieteicējs tur nav varējis izdzīvot, jo bija jāmaksā īre. Pieteicējs izceļojis ekonomisku apsvērumu dēļ.

Sākotnēji pieteicēja galamērķis bijusi Krievija, bet, esot Krievijā, pieteicējs uzzinājis, ka varot lūgt patvērumu Latvijā, tādēļ izlēmis caur Baltkrieviju braukt uz Latviju.

Pieteicēja izraudzītais galamērķis bijusi Francija, jo tur varot lūgt patvērumu. Līdz aizturēšanai pieteicējs Latvijā uzturējies astoņas dienas, šai laikā pieteicējs neesot lūdzis patvērumu, jo pārvadātājs solījis vest uz Franciju, un to, ka Latvijā var lūgt patvērumu, pieteicējs uzzinājis tikai pēc tam, kad pieteicēju aizturēja.

Pieteicēja reliģiskā piederība ir sikhisms. Indijā pieteicējs pabeidzis 10 klases un tad sācis strādāt, tādēļ nav pabeidzis vidusskolu. 2022. gadā, kad atbraucis no Kataras, apprecējies. Sieva nav izceļojusi kopā ar pieteicēju, jo kādam bijis jāpaliek pie mātes, lai māte nepaliek viena.

Par izceļošanu pieteicējs samaksājis 6000 ASV dolārus. Šos naudas līdzekļus pieteicējs ieguvis, ieķīlājot māju, kura ir ciematā un kurā neviens nedzīvo, tādējādi saņemot kredītu, un vēl aizņēmies naudu no radiniekiem.

Krievijā pieteicējs uzturējies pusotru mēnesi, strādājis sastatņu darbus. Indijā pieteicējam citu problēmu neesot bijis, kā vien problēmas ar tēvoci par zemi.

Ja pieteicējs atgrieztos Indijā, tēvocis pieteicējam draudot un varot kaut ko sliktu izdarīt, esot teicis, ka nogalināja pieteicēja tēvu un nogalināšot arī pieteicēju, ja pieteicējs neatsaukšot savu 2018. gadā iesniegto iesniegumu. Par šī iesnieguma virzību pieteicējs paskaidrojis, ka policisti tā vietā, lai darītu kaut ko tēva brāļa ģimenei, prasot pieteicēja ģimenei, lai atsaucot iesniegumu.

Pēdējo reizi ar šo konfliktu pieteicējs esot saskāries 2019. gadā, kad pārcēlies uz Deli, brālēni esot draudējuši arī pēc tam, kad pieteicējs pārcēlies uz Deli.

[7.4] 2024. gada 27. novembrī tika konstatēts, ka pieteicējs bez iepriekšējā brīdinājuma atstājis patvēruma meklētāju centru (Patvērumu meklētāju izmitināšanas centra /Nosaukums A/ 2024. gada 27. novembra vēstule). 2024. gada 3. decembrī pieteicējs tika atpakaļuzņemts no Lietuvas (Valsts robežsardzes amatpersonas 2024. gada 4. decembra Izraksts no ziņojuma par situāciju uz Latvijas valsts robežas un iekšienē).

[8] Izvērtējot pieteicēja sniegto informāciju par apstākļiem izcelsmes valstī, izceļošanas iemeslu un patvēruma pieprasīšanas motīviem, konstatējams, ka pieteicējs kā vienīgo izceļošanas un patvēruma pieprasīšanas iemeslu ir norādījis konfliktu ar tēva brāli, saistībā ar zemes īpašumu.

Pieteicēja sniegtā informācija par iegūto izglītību un nodarbinātību izcelsmes valstī liecina, ka pieteicējam izcelsmes valstī ir bijusi iespēja iegūt izglītību un ir bijusi iespēja arī atrast algotu darbu, lai nodrošinātu sev iztiku. Turklāt no pieteicēja paskaidrojumiem izriet, ka pieteicēja ģimenes materiālais stāvoklis nav bijis slikts –pieteicēja ģimenei izcelsmes valstī ir īpašumi, tostarp īpašums, ko pieteicēja ģimene neizmanto un varēja ieķīlāt finanšu līdzekļu iegūšanai pieteicēja izceļošanai.

No pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem par konfliktu ģimenē kā izceļošanas iemeslu izriet, ka konflikts sācies 2017. gadā, saasinājies pēc tēva nāves 2018. gadā, tomēr šis konflikts nav bijis šķērslis pieteicējam pēc izceļošanas no Indijas 2019. gadā uz Kuveitu un 2022. gadā uz Kataru atkal atgriezties, uzturēties un strādāt mītnes valstī un nodibināt ģimeni (stāties laulībā). Turklāt, pieteicējam izceļojot gan uz Kuveitu un Kataru, gan arī uz Krieviju, viņa izcelsmes valstī pieteicēja ģimenes dzīvesvietā ir palikuši dzīvot viņa ģimenes locekļi, tostarp arī sieva, kas rada pamatu apšaubīt pieteicēja tēvoča un viņa ģimenes locekļu radīto apdraudējumu pieteicējam un viņa ģimenei saistībā ar zemes īpašumu.

Kaut arī pieteicējs sākotnēji sniegtajos paskaidrojumos kā izceļošanas un patvēruma pieprasīšanas iemeslu norādījis ar īpašumu saistītu civiltiesiska rakstura konfliktu ģimenē, tomēr pieteicēja sniegtie paskaidrojumi par viņa izceļošanu (šā sprieduma 7.3. punkts) dod pamatu apšaubīt šāda motīva patiesumu, jo pieteicējs personiskajā intervijā ir skaidri un nepārprotami norādījis, ka patiesais iemesls izceļošanai no izcelsmes valsts bija ekonomiskas problēmas (pieteicējs Deli materiālu apstākļu dēļ nav varējis izdzīvot, jo bijis jāmaksā par īri), citu problēmu pēc paša pieteicēja vārdiem, dzīvojot Deli, pieteicējam neesot bijis. Arī pieteicēja sniegtā informācija par iepriekšējo izceļošanu liecina par pieteicēja izceļošanu no mītnes valsts ekonomisku apsvērumu dēļ – pieteicējs ir gatavojies izceļošanai, saņēmis nepieciešamās vīzas un izceļošanas laikā gan Kuveitā, gan Katarā ir strādājis. Saistībā ar izceļošanu no mītnes valsts 2024. gadā pieteicējs sniedz pretrunīgu informāciju. Proti, pieteicējs norāda, ka izceļojis uz Krieviju, bet tā kā nav varējis lūgt Krievijā patvērumu, tad izceļojis uz Latviju. Tomēr kā izceļošanas galamērķi gan sākotnējā intervijā, gan personiskajā intervijā pieteicējs ir norādījis Franciju.

Tādējādi secināms, ka pieteicējs ir gatavojies izceļošanai no izcelsmes valsts nesaistīti ar viņa minēto konfliktu, proti, izceļošanas iemesls ir bijusi ekonomiska interese – vēlme strādāt un gūt augstākus ienākumus, kā tas pieteicējam iespējams viņa izcelsmes valstī.

Pieteicēja sniegtajos paskaidrojumos ir konstatējamas arī citas būtiskas pretrunas: sākotnējā intervijā pieteicējs norādījis, ka tēvs dzīvo Indijā, bet personiskajā intervijā paskaidrojis, ka tēvs 2018. gadā miris tēva brāļa dēla veiktās fiziskas vardarbības rezultātā (sitis ar nūju un ar virvi pakāris tēvu pie ventilatora); sākotnējā intervijā pieteicējs norādījis, ka viņam ir divi brāļi, kuri dzīvo Indijā, bet personiskajā intervijā pieteicējs norādījis, ka ir trīs brāļi, no kuriem viens dzīvo Indijā, bet pārējie – Dubaijā, Katarā; sākotnējā intervijā pieteicējs norādījis, ka pēdējo piecu gadu laikā no mītnes valsts nav izceļojis, taču personiskajā intervijā pieteicējs sniedzis informāciju par izceļošanu uz Kuveitu uz diviem gadiem un Kataru uz vienu gadu. Tādēļ pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem nav piešķirama ticamība.

Savukārt minētais kopsakarā ar šā sprieduma 7.4. punktā konstatētajiem apstākļiem (pieteicējs patvaļīgi atstājis patvēruma meklētāju izmitināšanas centru un nelikumīgi izceļojis no Latvijas), kā to pamatoti norādījusi Pārvalde tiesai sniegtajos paskaidrojumos, liecina par pieteicēja negodprātīgu rīcību, patvēruma procedūras ļaunprātīgu izmantošanu.

[9] Kā norādīts šā sprieduma 6. punktā, bēgļa statusa piešķiršanas priekšnosacījums ir personas pamatotas bailes no vajāšanas sakarā ar viņas rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, kuru dēļ persona ir bijusi spiesta izceļot no izcelsmes valsts. Tiesa secina, ka šādi apstākļi lietā nav konstatējami, proti, pieteicējs nav sniedzis informāciju par to, ka pieteicējs izcelsmes valstī būtu saskāries ar vajāšanu, kas saistīta ar kādu no Patvēruma likuma 37. panta pirmajā daļā minētajiem vajāšanas iemesliem.

Tādēļ tiesa atzīst par pamatotu Pārvaldes secinājumu, ka lietā nav konstatējami priekšnoteikumi bēgļa statusa piešķiršanai, un pieteicēja pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu ir noraidāms.

[10] Pieteicējs arī lūdzis piešķirt viņam alternatīvo statusu Latvijā.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 40. panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 37. panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 46. panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

Patvēruma likuma 41. pantā paskaidrots, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir: 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

[11] Pieteicējs nav norādījis, ka Indijā viņam draudētu nāves soda piespriešana vai tā izpilde. Kā konstatēts šā sprieduma 7.2. punktā, pieteicējs sākotnējā intervijā ir apliecinājis, ka nav sodīts un nav aizdomās turamais par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Tādēļ nav konstatējams Patvēruma likuma 42. panta 1. punktā noteiktā smagā kaitējuma risks, pieteicējam atgriežoties izcelsmes valstī.

Tāpat nav pamata secināt, ka pieteicējs, atgriežoties izcelsmes valstī, varētu saskarties ar spīdzināšanu, necilvēcīgu vai pazemojošu sodīšanu Patvēruma likuma 41. panta 2. punkta izpratnē.

Pieteicēja konflikts ar tēva brāli ir uzskatāms par viņu privātu strīdu, un no pieteicēja paskaidrojumiem neizriet, ka šā konflikta rezultātā pieteicējs būtu ticis pakļauts diskriminējošiem tiesiskiem vai administratīviem pasākumiem vai arī viņam būtu izvirzītas diskriminējošas apsūdzības vai nesamērīgs sods. Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pieteicēja tēva brālis (viņa bērni), ar kuriem pieteicējam, iespējams, ir izcēlies strīds saistībā ar zemes īpašumu, nav uzskatāmi par vajātāju vai smaga kaitējuma nodarītāju Patvēruma likuma izpratnē.

No lietas materiāliem nav konstatējams, ka pieteicējam būtu objektīvi šķēršļi saņemt tiesisko aizsardzību izcelsmes valsts tiesību aizsardzības institūcijās. Pieteicēja norādītais par tēva brāļa labajām attiecībām ar deputātiem nav atzīstams par vērā ņemamu argumentu tiesiskās aizsardzības pieejamības izvērtējumam pieteicēja izcelsmes valstī. Pieteicējs nav norādījis par apstākļiem, kas liecinātu par Indijas tiesībsargājošo iestāžu diskriminējošu attieksmi pret pieteicēju, par objektīviem, no pieteicēja gribas un rīcības neatkarīgiem šķēršļiem saņemt nepieciešamo tiesisko aizsardzību izcelsmes valstī. No pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējs pēc iesnieguma iesniegšanas policijā (pieteicējs nav konkretizējis nevienu iesaistīto personu un nav norādījis konkrētu policijas iecirkni) nav veicis nekādas darbības savu tiesību aizsardzībai, nav vērsies augstākās iestādēs, lai saņemtu nepieciešamo palīdzību civiltiesiskā strīda risināšanai, kā arī aizsardzībai no iespējamā fiziskā apdraudējuma. Kaut arī ir rodama informācija par korupciju zemāko tiesu iestāžu un policijas struktūrās, tomēr kopumā publiski pieejamajā informācijā nav rodams apstiprinājums tam, ka Indija nebūtu spējīga nodrošināt saviem pilsoņiem nepieciešamo tiesībsargājošo iestāžu aizsardzību vismaz pamata līmenī (sk. piemēram, */Tīmekļvietne B/*).

Izvērtējot tiesai publiski pieejamo informāciju par situāciju Indijā kopumā, tiesa pievienojas Pārvaldes viedoklim, ka Indijā, tai skaitā arī /Nosaukums E/ rajonā, kas atrodas /Nosaukums F/ štatā, ko pieteicējs personiskajā intervijā norādījis kā viņa ģimenes un viņa pastāvīgo dzīvesvietu izcelsmes valstī, nenotiek starptautiski vai iekšēji bruņoti konflikti, kas radītu smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ (*/Tīmekļvietne C/*). Arī pats pieteicējs uz šādiem apstākļiem nav norādījis. Iekšēji bruņoti konflikti – bruņotas sadursmes – ir minētas Čhatīsgarhas štatā, kas atrodas no Indijas rietumu daļā (Indijas drošības spēki vērsušies pret maoistiem (Indijas Komunistiskā partija) (*/Tīmekļvietne D/*; */Tīmekļvietne E/*). Bruņoti konflikti ir

notikuši Kašmirā, eskalējoties saspīlējumam starp Indiju un Pakistānu, taču šie bruņotie konflikti notikuši un notiek pašos Indijas ziemeļos, pierobežā ar Pakistānu (*/Tīmekļvietne F/*). Tomēr nav ziņu par būtiskiem bruņotiem konfliktiem pieteicēja dzīvesvietā /Nosaukums F/ štatā un pārējā Indijas teritorijā.

Pieteicējs gan sākotnējā intervijā, gan personiskajā intervijā ir norādījis, ka viņa ģimenes locekļi, kuri joprojām dzīvo pieteicēja izcelsmes valstī, atrodoties drošībā (šā sprieduma 7.2., 7.3. punkts), tādējādi apstiprinot iepriekš konstatēto, ka pieteicēja izcelsmes valstī dzīvesvietas apgabalā nenotiek starptautiski vai iekšēji bruņoti konflikti, kas varētu radītu smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ.

Līdz ar to lietā nav konstatējams Patvēruma likuma 42. panta 3. punktā noteiktā smagā kaitējuma risks, pieteicējam atgriežoties izcelsmes valstī.

[12] Kā konstatēts šā sprieduma 7.3. punktā, pieteicējs pirms izceļošanas (pēc atgriešanās no Kataras) izcelsmes valstī ir bijis nodarbināts, tādējādi apliecinot, ka izcelsmes valstī ir spējis gūt ienākumus un nodrošināt sev iztiku. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka arī tagad, atgriežoties izcelsmes valstī, pieteicējs, kā vesels cilvēks darbspējīgā vecumā, nespētu nodrošināt sev eksistenci. Jāņem vērā, ka, atgriežoties izcelsmes valstī, pieteicējam sākotnēji ir iespējams saņemt arī ģimenes atbalstu, jo pieteicēja ģimenes locekļi joprojām dzīvo pieteicēja izcelsmes valstī. No kā var arī secināt, ka situācija pieteicēja dzīvesvietā izcelsmes valstī gan no kopējā politiskā skata punkta, gan saistībā ar pieteicēja minēto privāttiesisko īpašuma tiesību strīdu ir pietiekami droša, lai pieteicējs varētu atgriezties.

[13] Apkopojot minēto, tiesa atzīst, ka Pārvalde pamatoti atteikusi pieteicējam piešķirt bēgļa vai alternatīvā statusu. Pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.–251. pantu un Patvēruma likuma 49. panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru /Persona A/ tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā, izdošanu.

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnese S. Pone